چهارشنبه
۲۶ خرداد ۱۴۰۰
شماره ۶۷۸۵
@iranvarzeshii

سوژه

همزمانی کوپا آمه‌ریکا و یورو بی‌انصافی است

بازی آرژانتین قشنگ‌تر از بازی اسپانیا بود

جام ملت‌های آمریکای جنوبی یا تورنمنتی که خود اهالی این منطقه به عنوان کوپا آمه‌ریکا می‌شناسند، قبلاً هر ۴ سال یک مرتبه برگزار می‌شد و حالتی پیدا کرده بود که ۱۰ تیم حاضر در این رقابت‌ها از آن به عنوان یک تورنمنت دستگرمی برای مقدماتی جام جهانی استفاده می‌کردند اما اکنون به خاطر اینکه فیفا می‌خواهد یک جای خالی در اواسط فصل پیدا کند تایک تورنمنت باشگاهی جهانی را هم به فهرست پرفشار فعلی اضافه کند، کوپا آمه‌ریکا درست در همان مقطعی دارد برگزار می‌شود که جام ملت‌های اروپا (یورو) و به همین دلیل از هر زاویه که به این قضیه نگاه کنید، آن را مصداقی بارز از بی‌عدالتی می‌بینید.

رقابت‌های یورو ۲۰۲۰ با توجه به پیشرفت قابل توجه واکسیناسیون کرونا در اروپا، با حضور تماشاگران در ورزشگاه‌ها برگزار می‌شود و همین موضوع سبب شده که احساسی مثبت در میان اهالی فوتبال قاره سبز از تحت کنترل بودن کرونا و خوشبینی نسبت به بازگشت فوتبال به شرایط سابق شکل بگیرد.

در آمریکای جنوبی اما داستان کاملاً متفاوت است. کووید ۱۹ همچنان دارد بی‌امان جان می‌گیرد و به زودی آمار قربانیان آن در برزیل به مرز نیم میلیون نفر خواهد رسید. به خاطر همین اوضاع بحرانی، هیچ تماشاگری شانس تماشای بازی‌ها در ورزشگاه‌های برزیل را ندارد. کووید ۱۹ سبب شد که کوپا آمه‌ریکا از همان روز شروعش که یکشنبه بود شرم‌آور باشد. حریف برزیل یعنی ونزوئلا که در نهایت بازی افتتاحیه جام را هم با نتیجه ۳ بر صفر باخت، در حالی پا به میدان گذاشت که درست قبل از این بازی تست کرونای ۱۲ بازیکنش مثبت شد و به همین دلیل تنها ۳ تا از بازیکنانی که سه‌شنبه هفته پیش برای این تیم در مرحله مقدماتی جام جهانی ۲۰۲۲ مقابل اروگوئه حضور داشتند توانستند برابر برزیل هم بازی کنند. آنها ناگزیر مجبور شدند تیمی کاملاً جدید را به کوپا آمه‌ریکا بفرستند که البته همین تیم هم با وجود باخت، با هویت بازی کرد اما برای آنهایی که قبل از این بازی، مصاف مهیج هلند و اوکراین را در یورو ۲۰۲۰ دیده بودند - دیداری که تنها در یک نیمه‌اش ۵ گل زده شد و تا لحظه آخر معلوم نبود کدام تیم برنده می‌شود - تماشای بازی افتتاحیه کوپا آمه‌ریکا حسی مانند تماشای یک بازی خیریه یا یک بازی خداحافظی تشریفاتی را داشت.

از این هم که بگذرید، به فرمت برگزاری بازی‌های کوپا می‌رسید که آن هم نقاط ضعف خودش را دارد. اول از همه مرحله گروهی عجیب این رقابت‌هاست که بیش از دو هفته طول می‌کشد و ۲۰ بازی برگزار می‌شود تا تنها دو تیم از ۱۰ تیم حاضر حذف شوند. این همه بازی فقط برای این است که قعرنشین دو جدول ۵ تیمی گروه‌های B و A نتوانند به مرحله حذفی برسند. به این، وضعیت بد چمن ورزشگاه‌ها را هم اضافه کنید که در مقایسه با چمن ورزشگاه‌های میزبان بازی‌های یورو ناامیدکننده است.

آرژانتینی‌ها بعد از تساوی یک - یک برابر شیلی در اولین بازی دو تیم در کوپا آمه‌ریکا از وضعیت چمن ورزشگاه نیلتون سانتوس شهر ریودوژانیرو گلایه داشتند که انتقادشان هم بحق بود. البته برزیلی‌ها را هم خیلی نمی‌توان مقصر دانست چون آنها کمتر از یک هفته قبل از شروع مسابقات پذیرفتند که جور دو میزبان انصراف دهند رقابت‌ها، یعنی آرژانتین و کلمبیا را بکشند و میزبان ناگهانی رقابت‌ها باشند.

روی هم رفته اما تمامی این سناریوها نمونه‌ای بارز از یک رقابت ناعادلانه است. با تمام اینها فوتبال آمریکای جنوبی اگر هر مشکلی هم که داشته باشد، اهل تسلیم شدن و پاس کشیدن نیست و نبردی که میان آرژانتین و شیلی دیدیم خیلی بهتر از نبرد سرد اسپانیا و سوئد بود که خیلی‌ها تصور می‌کردند جزو بازی‌های داغ یورو باشد.

آیا چیز جدیدی هم درباره این دوغول آمریکای جنوبی دستگیرمان شد؟ شاید نه اگرچه حداقل در مورد برزیل باتوجه به ماهیت ترکیب حریفش، سخت بود که بتوان به نتیجه‌ای درباره سطح تیم تیته رسید. درست مانند بازی‌هایش در مرحله مقدماتی، برزیل تیمی مستحکم، مطمئن و به‌ندرت در معرض خطر گل خوردن و پرازبازیکنان با استعداد و گزینه‌های فراوان برای دردسرسازی برای رقبایش است اما باید دید در مراحل پایانی جام که اعتماد به نفس این تیم در تقابل با رقبای سرسخت‌تر محکی جدی خواهد خورد، وضعیت این تیم چگونه می‌شود. در مورد آرژانتین هم این تیم با تساوی مقابل شیلی نشان داد که هنوز به اندازه نقاط قوت، ضعف‌ها یی هم دارد. این تیم باز هم یک بازی را خوب شروع کرد، زودتر از حریف - توسط مسی - به گل رسید و در نهایت با قبول تساوی بازی را به پایان رساند.

منبع: ESPN

عکس: DeviantArt

ایتالیا - سوئیس، گروه A؛ ساعت ۲۳:۳۰

صعود سریع

ایتالیا پس از پیروزی ۳ بر صفر مقابل ترکیه، حالا در ورزشگاه المپیک رم به مصاف سوئیس می‌رود و عملاً تنها یک امتیاز نیاز دارد تا صعود کند اما سوئیس مقابل ولز به تساوی رسیده و حالا به دنبال پیروزی است.

ایتالیا از سپتامبر ۲۰۱۸ به این سو نباخته و در سال ۲۰۲۱ هم هیچ گلی دریافت نکرده است. جورجیو کیه‌لینی و لئوناردو بونوچی با اقتدار در دفاع حضور می‌یابند. روبرتو مانچینی به دلیل استفاده از بازیکنان جوان ستایش شده است اما کیه‌لینی با ۳۶ سال و بونوچی با ۳۴ سال، در قلب دفاع هستند. این دو روی هم ۲۰۹ بازی ملی انجام داده‌اند. مانچینی با کمک این دو مدافع، توانسته دوسوم بازی‌هایش در دوران حضور روی نیمکت ایتالیا را ببرد. تیم او ۲۸ بازی است که نباخته است و در این دیدارها، بازیکنان باتجربه در کنار جوانان قرار گرفته‌اند. ایتالیا به این ترتیب می‌تواند به انتظار نیم قرنی خود پایان دهد و قهرمان یورو شود.

سوئیس پس از تساوی یک - یک مقابل ولز، می‌داند که پیروزی غیرمنتظره برابر ایتالیا کار صعودشان را تا حد زیادی قطعی خواهد کرد اما کسب یک امتیاز هم احتمالاً باعث می‌شود سرنوشت آنها در دست خودشان باشد.

سوئیس در یورو پنج سال پیش در مرحله یک هشتم نهایی مقابل فرانسه باخت و پیش از آن سه بار در مرحله گروهی حذف شده بود. امید آنها برای صعود به خط میانی‌شان است که در آن گرانیت ژاکا از آرسنال و رومو فرویلر از آتالانتا حضور دارند. بازیکنانی مانند بریل دیدارها، بازیکنان باتجربه در کنار جوانان قرار گرفته‌اند. ایتالیا به این ترتیب می‌تواند به انتظار نیم قرنی خود پایان دهد و قهرمان یورو شود.

سوئیس پس از تساوی یک - یک مقابل ولز، می‌داند که پیروزی غیرمنتظره برابر ایتالیا کار صعودشان را تا حد زیادی قطعی خواهد کرد اما کسب یک امتیاز هم احتمالاً باعث می‌شود سرنوشت آنها در دست خودشان باشد.

سوئیس در یورو پنج سال پیش در مرحله یک هشتم نهایی مقابل فرانسه باخت و پیش از آن سه بار در مرحله گروهی حذف شده بود. امید آنها برای صعود به خط میانی‌شان است که در آن گرانیت ژاکا از آرسنال و رومو فرویلر از آتالانتا حضور دارند. بازیکنانی مانند بریل دیدارها، بازیکنان باتجربه در کنار جوانان قرار گرفته‌اند. ایتالیا به این ترتیب می‌تواند به انتظار نیم قرنی خود پایان دهد و قهرمان یورو شود.

ولادیمیر پتکوویچ مقابل آماده‌ترین تیم اروپا، رویکردی واقع‌گرایانه در پیش خواهد گرفت. او می‌داند که کسب یک امتیاز مقابل ایتالیا هم چقدر مهم است.

روبرتو مانچینی در این مسابقه بعید است تغییر زیادی در ترکیبش دهد. اگر او در این بازی نتیجه لازم را بگیرد، مانچینی می‌تواند در دیدار مقابل ولز به بازیکنان استراحت بدهد.

در هر حال، هنوز زود است که مارکو وراتی به ترکیب برگردد. به این ترتیب، مانوئل لوکاتلی از ساسولو دوباره در کنار جورجینیو و نیکولو بارلا قرار می‌گیرد.

اما در پست مدافع راست، الساندرو فلورنتزی دچار مصدومیت است و احتمالاً مانند بین دو نیمه دیدار با ترکیه، جایش را به جیووانی دی لورنتزو از ناپولی می‌دهد.

پتکوویچ که زمانی مربی لاتزیو بود و در ورزشگاه المپیک بارها مربیگری کرده، احتمالا تغییر زیادی در ترکیب تیمش نمی‌دهد. تنها احتمال این است که دنیس زکریا، هافبک پرانرژی‌اش را در ترکیب قرار دهد.

سوئیس این هفته گرگور کوبل را دعوت کرده و او را جانشین جوناس اوملین مصدوم کرده است. کوبل که دروازه‌بان است، بازی ملی ندارد اما پاس از یان زومر و ایوون اموگو، دروازه‌بان سوم تیمش خواهد بود.

ترکیب احتمالی

ایتالیا: دوناروما؛ دی لورنتزو، بونوچی، کیه‌لینی، اسپیناتزولا؛ بارلا، جورجینیو، لوکاتلی؛ برارди، ایموبیله، اینسینیه.

سوئیس: زومر؛ الودی، آکانجی، شار؛ امبابو، ژاکا، فرویلر، رودریگس؛ شکیری؛ امبولو، صفروویچ.

سایر دیدارها

فنلاند - روسیه، گروه B؛ ساعت ۱۷:۳۰

ترکیه - ولز، گروه A؛ ساعت ۲۰:۳۰

مصاحبه

در یورو ۲۰۰۸ کار گِل با من بود

مارکوس سنا: فرگوسن گفت بیا منچستر ونگر گفت بیا آرسنال، اما...

اسپانیا در اولین بازی خود در یورو ۲۰۲۰ در حالی با سوئد بدون گل مساوی کرد که همچنان امیدوار است دوباره بر فوتبال اروپا سلطه پیدا کند، سلطه‌ای که سال ۲۰۰۸ با قهرمانی در یورو شروع شد و تا سال‌ها ادامه پیدا کرد. مارکوس سنا، هافبک سابق ویارئال، یکی از ستاره‌های آن تیم قدرتمند یورو ۲۰۰۸ است که در گفت‌وگو با مجله «فورفورتو» خاطرات جذابی از روزهای دور را تعریف کرده است.

کدام لحظات در دوران ورزشی‌ات برجسته است؟

باید به اولین فصل حضور در لیگ قهرمانان با ویارئال در فصل ۰۶-۲۰۰۵ اشاره کنم و قهرمانی یورو ۲۰۰۸ با اسپانیا. این لحظات فوق‌العاده بودند. رسیدن به مرحله نیمه‌نهایی لیگ قهرمانان با تیمی شگفتی‌ساز مانند ویارئال خاص بود و قهرمانی اروپا با اسپانیا حتی بهتر هم بود. ما تورنمتی بی‌نقص داشتیم و قهرمانی را با شایستگی به دست آوردیم. بعید می‌دانم کسی در این باره شک داشته باشد.

تو در برزیل متولد شدی اما تصمیم گرفتی برای اسپانیا بازی کنی. چطور این اتفاق افتاد؟

در سال ۲۰۰۵ بود که فرصت حضور در تیم اسپانیا برای من فراهم شد و قبل از آن هرگز به این موضوع فکر نکرده بودم. لوئیس آراگونس، مربی اسپانیا گفت که اگر بخواهم برای اسپانیا بازی کنم، من را دعوت می‌کند. من هم گفتم باشد.

کار با آراگونس چطور بود؟

خیلی جذاب. پیش از کار با او، تصور می‌کردم با بازیکنان فاصله دارد؛ فردی که شخصیت قدرتمندی دارد و کار با او دشوار است اما اصلاً اینطور نبود. او مردی دوست‌داشتنی بود و ما از شوخی همراه با اولذت می‌بردیم. بیش از همه، احترام فوق‌العاده‌ای برایش قائل بودیم. در هر جلسه تیمی، به ما می‌گفت: «هیچ تیمی بهتر از ما نیست و بعد می‌گفت: اما اگر این انرژی را داخل میدان پیاده نکنیم، هیچ معنایی نخواهد داشت».

در جریان یورو ۲۰۰۸، در اردوی اسپانیا اوضاع چطور بود، جایی که بازیکنان رقیب از رئال مادرید و بارسلونا پرشمار بودند؟

جو کلی خیلی خوب بود. همه می‌دانستند که مشکلات داخلی نباید به تیم ملی بیاید. اسپانیا ۴۴ سال بود که فاتح یورو نشده بود. فرصت قهرمانی مهیا بود و ما نمی‌توانستیم به خاطر مشکلات داخلی، آن را از دست بدهیم. ما با هم همراه شدیم و برای هدف قهرمانی جنگیدیم.

رهبران اصلی آن تیم چه افرادی بودند؟

یک نفر اصلی نداشتیم و چند نفر بودند؛ ایکر کاسیاس کاپیتان رئال مادرید بود، کارلس پویول کاپیتان بارسا، کارلوس مارچنا کاپیتان والنسیا و من هم کاپیتان ویارئال. گروه ما خیلی حرفه‌ای بود.

بازی در کنار آندرس اینیستا و ژاوی در خط میانی چطور بود؟

این بختی بود که نصیب من شده بود. من مسئول همه کارهای گِل بودم و مسئولیت دفاعی بیشتری داشتم. اینیستا، ژاوی و داوید سیلوا جلوتر از من بازی می‌کردند و کار من خیلی سخت نبود چون عملاً همیشه مالکیت توپ در اختیار ما بود! (می‌خندد) ما خیلی زجر نکشیدیم. توپ را به آنها می‌سپردید و هر وضعیتی که بود، آنها راه‌حل بی‌نقص را پیدا می‌کردند. فوتبال با بازیکنانی اینچنینی ساده به نظر می‌رسد.

من مسئول همه کارهای گل بودم و اینیستا، ژاوی و داوید سیلوا جلوتر از من بازی می‌کردند. البته کار من خیلی سخت نبود چون عملاً همیشه مالکیت توپ در اختیار ما بود

در مرحله یک چهارم نهایی مقابل ایتالیا، در ضربات پنالتی گل زدی و اسپانیا پیروز شد.

من گفتم که زیاد زجر نکشیدیم اما باید بگویم که بازی با ایتالیا فرق داشت. مانند دیگر دیدارها حاکم بازی نبودیم و ممکن بود ببازیم. وقتی در چنین رقابت حساسی کار به ضربات پنالتی می‌کشد، به عهده گرفتن مسئولیت باعث می‌شود مضطرب شوید. ایتالیا پیش‌تر به ما زخم زده بود؛ اسپانیا همیشه به ایتالیا می‌باخت و در مرحله یک چهارم نهایی هم همیشه مشکل داشت. مشخص بود که اضطراب داشتم! اما من پنالتی‌های مهمی را در طول دوران بازی‌ام گل کرده بودم، از جمله در فینال کوپا لیبرتادورس. خوشبختانه پنالتی من گل شد و برد برابر ایتالیا باری سنگین را از روی دوش ما برداشت.

از پیروزی یک بر صفر در فینال مقابل آلمان چه خاطراتی داری؟

من پیش از فینال استرس زیادی داشتم. یکی از سخت‌ترین کارها این است که پیش از چنین بازی بزرگی، شب خوب بخوابید. من دارو خوردم تا بخوابم. طرفداران اسپانیا در آن شب بیرون هتل آواز می‌خواندند و از ما حمایت می‌کردند اما کار آنها خواب ما را خراب می‌کرد! آلمان در ۱۵ دقیقه ابتدایی مسابقه کنترل توپ را در اختیار داشت اما پس از آن توانستیم مالکیت را برگردانیم و کاری که دوست داشتیم را انجام دهیم: پاس، پاس، پاس و باز هم پاس. ما بهتر از آلمانی‌ها بازی کردیم.

وقتی سوت پایان زده شد، چه در سرت می‌گذشت؟

اینکه قهرمانی از آن ما است! این اولین فکر من بود. یک فکر عجیب هم داشتم؛ یادم هست که فینال یورو ۲۰۰۴ را نگاه می‌کردم و از دیدن قهرمانی یونانی‌ها احساساتی شدم اما چهار سال بعد خودم داشتم همین قهرمانی را تجربه می‌کردم.

در جشن شادی، اتفاقات بامزه هم روی داد؟

من را به برد مقابل ایتالیا بردی. شادی ما دیوانه‌وار بود! به نظرم جشنی که برگزار کردیم حتی از شادی پس از برد در فینال هم بزرگ‌تر بود.

در تیم منتخب یورو ۲۰۰۸ قرار گرفتی و برخی گفتند تو بهترین بازیکن تورنمنت بوده‌ای. آیا حق با آنهاست؟

من تنها می‌توانم بگویم که حس خیلی خوبی در آن موقع داشتم. در اوج بودم؛ احتمالا در بهترین فرم دوران بازی‌ام. شنیدن اینکه بگویند بهترین بازیکن تورنمنت بوده‌ام حسی عالی به من می‌دهد.

به راهیابی ویارئال به مرحله نیمه‌نهایی لیگ قهرمانان در فصل ۰۶-۲۰۰۵ اشاره کردی. آن فصل چطور بود؟

توصیف حسی که داشتیم سخت است. کل شهر متحد شده بود و ما داشتیم رویا را زندگی می‌کردیم. ویارئال پس از آن باشگاه دیگری شد و خوشحالم که عضوی از این تغییر بودم. ما در گروهی بودیم که منچستریونایتد و بنفیکا هم در آن بودند و اول شدیم. حیف که به آرسنال باختیم. اگر هر دو بازی رفت و برگشت را ببررسی کنید، می‌بینید که آنها بهتر از ما نبودند.

بازی در کنار خوان رومن ریکلمه و دیه‌گو فورلان چطور بود؟

دو بازیکن بزرگ با شخصیت‌هایی قدرتمند. اگر فورلان آزاد بود و به جای پاس دادن به او، شوت می‌زدی که گل می‌شد، او گلت را جشن نمی‌گرفت چون خودش می‌خواست گل زنی کند! ریکلمه هم نابغه بود. اگر در وضعیت سختی بودیم، برنامه این بود که توپ را به او برسانیم. او راه‌حلی پیدا می‌کرد و تا حدی شبیه ژاوی بود. ریکلمه اگر خیلی خجالتی نبود، می‌توانست بازیکن حتی بزرگ‌تری هم باشد.

در سال ۲۰۰۶ در آستانه پیوستن به منچستریونایتد بودی.

همه کارها انجام شده بود. بر سر قرارداد پنج ساله به توافق رسیده بودیم اما سر الکس فرگوسن به من گفت صبر کنم، چون قانون جدیدی در انگلیس وضع شده بود. به نظرم آنها مجبور شده بودند یک بازیکن انگلیسی بخرند. مطمئن نیستم اما ماجرا دو هفته ادامه پیدا کرد و بعد ویارئال به من قرارداد جدیدی پیشنهاد داد و تصمیم گرفتم بمانم. همچنین، همسرم دوست داشت در اسپانیا بمانیم. او خیلی فوتبال را دوست ندارد و نمی‌دانست علاقه باشگاهی مانند یونایتد چقدر مهم است! پس از آن، آرسن ونگر می‌خواست من به آرسنال بروم اما من با ویارئال قرارداد امضا کرده بودم.

یادداشت

پیت جنسن

فحطی شماره ۹

اسپانیا در گرمای سویل پخت

اسپانیا نتوانست در سویل، سوئد و دروازه‌بانش، ذخیره اورتون، روبین اولسن را شکست دهد و هواداران حاضر در ورزشگاه کسی را که از نظرشان باعث این تساوی بدون گل بود، هو می‌کردند یعنی آلوارو موراتا. مهاجم یوونتوس در هر دو نیمه فرصت‌های خوبی را از دست داد و در حالی که تماشاگران پرتوقع دست از سر او برنمی‌داشتند، ۲۵ دقیقه مانده به پایان تعویض شد. مهاجم سابق اتلتیکو مادرید و چلسی عامل ناکامی اسپانیا در اولین بازی یورو ۲۰۲۰ تلقی شد اما شب، شب اولسن بود که با واکنش‌های فوق‌العاده بازیکن تعویضی اسپانیا، جرارد مورنو را ناکام گذاشت؛ بازیکنی که با گلزنی در برد و یارئال مقابل منچستریونایتد در فینال لیگ اروپا روحیه خوبی دارد. کارلو آنچلوتی فصل قبل اولسن را آورد تا برای جوردن پیکفورد رقیب بتراشد. حالا که مربی ایتالیایی به رئال مادرید رفته او هم احتمالا به رم برمی‌گردد.

آیمریک لاپورت، مدافع منچسترسیتی به حمایت از موراتا پرداخت: «این رفتارها که برای اولین بار هم رخ نمی‌دهد، برایم قابل درک نیست. شما نمی‌توانید درباره کسی با توانایی‌های او اینطور تردید کنید. او می‌تواند در بازی بعدی سه گل بزند و دهان همه را ببندد.»

رسانه‌های اسپانیا در تحلیل بازی ابراز تردید کرده بودند که موراتا از ابتدا در ترکیب قرار بگیرد و بسیاری انتظار داشتند آماده‌ترین شماره ۹ حال حاضر اسپانیا یعنی مورنو در ترکیب اصلی باشد. وقتی هم که به بازی آمد مورد تشویق جانانه هواداران قرار گرفت هرچند در نهایت نتوانست گره دفاع سوئد را باز کند و او هم فرصت خیلی خوبی را از دست داد.

لوئیس انریکه، مربی اسپانیا ترجیح داد تقصیر را به گردن کیفیت زمین بازی بیندازد: «موراتا خیلی کارها را خوب انجام داد، مقابل گل بدشانس بود اما شخصیت لازم برای رهایی از وضعیت فعلی و جبران را دارد. زمین هم کیفیت لازم را نداشت، بازیکنان شاکی بودند. بهانه نمی‌آوریم ما توانستیم موقعیت‌هایی ایجاد کنیم اما از آنها درست استفاده نکردیم. ما خیلی بهتر از رقیبی بازی کردیم که تصمیم گرفته بود فقط دفاع کند.»

مربی اسپانیا تیم جوانی را برای این بازی انتخاب کرد و پدری با ۱۸ سال و ۲۰۱ روز سن جوان‌ترین بازیکن تاریخ کشورش شد که در یک تورنمنت بزرگ حضور می‌یابد. در دمای ۲۹ درجه و با وجود خشکی هوا، اسپانیا بر بازی مسلط بود و سوئد به دنبال ضدحمله. ۱۱ دقیقه گذشت تا مهاجم نوک سوئد، الکساندر ایساک برای نخستین بار توپ را لمس کرد.

اسپانیا باید خودش را برای بازی شنبه با لهستان آماده کند. تیم روبرت لواندوفسکی در نخستین بازی خود به اسلواکی باخته و آن بازی شاید برای هر دو تیم حیاتی باشد. انریکه درباره آن دیدار گفت: «آسان نخواهد بود. لهستان قرار نیست بی‌محابا حمله کند و به ما فضا بدهد.»

رکورد بعد از رکورد

اسپانیا از پس سوئد برنیامد و تیم میهمان هم ناراحت نبود از اینکه میزبان فوتبال مالکانه همیشگی اش را بازی کند و مالکیت توپ را در اختیار داشته باشد. وقتی بازی به پایان رسید، میزان مالکیت توپ برای اسپانیا ۸۵ درصد ثبت شد. از زمان جمع‌آوری اطلاعات جزئی در یوروها از سال ۱۹۸۰، این نخستین بار است که نیمی در یورو اینچنین اختیار زمین را در دست می‌گیرد. این تیم همچنین در نیمه اول ۴۱۹ پاس را سالم به مقصد رساند که این هم بالاترین رکورد در جام ملت‌های اروپا است. از این تعداد ۳۰۳ پاس در زمین حریف بود که رکوردی دیگر را به نام لاروخا ثبت می‌کند. سوئد هم در زمین اسپانیا تنها ۳۸ پاس را به مقصد رساند که از این حیث رکورد یورو را زد. در پایان بازی اسپانیا رکورد ۹۱۷ پاس در یک مسابقه را ثبت کرد و رکورد خودش در یورو را که دقیقاً ۹ سال قبل ثبت شده بود، شکست. در ۲۴ خرداد ۱۳۹۱ بازیکنان اسپانیا مقابل ایرلند ۸۵۹ پاس دادند که ۱۳۶ را ژاوی به تنهایی داد.

شاید نیمار رکورد پله را بشکند اما...

پله کجا، نیمار کجا

یادداشت

تیم ویکری

نیمار در هر دو بازی اخیر برزیل در مقدماتی جام جهانی موفق به گلزنی شد و در نخستین بازی کشورش در کوپا آمه‌ریکا دروازه ونزوئلا را باز کرد. این سه گل آمار گل‌های ملی او را به ۶۷ گل رساند و حالا تنها ۱۰ گل با رکوردی که پله در بازی‌های رسمی برزیل به دست آورد، فاصله دارد. بازی‌های ملی زیادی در راه است، شش بازی دیگر در جام ملت‌های آمریکای جنوبی و ۱۲ بازی در مقدماتی جام جهانی قبل از فرودین آینده و این یعنی کاملاً ممکن است که نیمار حتی قبل از جام جهانی ۲۰۲۲ از اسطوره فوتبال جلو بزند و این نشان دهنده محدودیت‌های آمار و ارقام است.

۴۰ تا از گل‌های ملی نیمار در بازی‌های دوستانه بوده؛ اگر دو بازی یک دهه قبل با آرژانتینی که تقریباً تمام تیم را بازیکنان شاغل در این کشور تشکیل داده بودند، حساب کنیم این آمار به ۴۲ گل می‌رسد. پای جام در میان بود اما باید آن بازی را در زمره دیدارهای دوستانه تلقی کرد.

اما این تقصیر نیمار نیست که خیلی از گل‌هایش در بازی‌های دوستانه زده شده. او نخستین بار کمی بعد از جام جهانی ۲۰۱۰ برای برزیل بازی کرد و وقتی که برزیل به عنوان میزبان دوره بعد جام جهانی قرار بود سال‌ها بازی رسمی نداشته باشد. او قهرمانی المپیک را به دست آورد اما تنها افتخارش در رده بزرگسالان، قهرمانی در تورنمنت نیمه جدی جام کنفدراسیون‌ها است.

این کوپا آمه‌ریکا فرصت خیلی خوبی برای او است که قهرمانی را تجربه کند؛ او در سال ۲۰۱۱ یک پسربچه بود که در این جام شرکت کرد و در سال ۲۰۱۵ محروم بود وقتی که برزیل در یک چهارم نهایی در ضربات پنالتی مغلوب پاراگوئه شد، اتفاقی که چهار سال قبل هم رخ داده بود. در سال ۲۰۱۶ که یک تورنمنت خاص به مناسبت یکصد سالگی این رقابت‌ها در آمریکا برگزار شد، به خاطر اینکه المپیک ریو برای کشورش اولویت داشت، شرکت نکرد و برزیل حتی از مرحله گروهی بالا نیامد. در تورنمنت سال ۲۰۱۹ هم که برزیل میزبان به قهرمانی رسید، او به دلیل مصدومیت حضور نداشت.

جام جهانی هم به همین اندازه درباره او بی‌رحم بوده. حضورش در تورنمنت وطنی ۲۰۱۴ با یک مصدومیت وحشتناک نیمه کاره ماند و به جام جهانی روسیه هم خودش را به بزرگسالان، قهرمانی در تورنمنت نیمه جدی جام کنفدراسیون‌ها است.

این کوپا آمه‌ریکا فرصت خیلی خوبی برای او است که قهرمانی را تجربه کند؛ او در سال ۲۰۱۱ یک پسربچه بود که در این جام شرکت کرد و در سال ۲۰۱۵ محروم بود وقتی که برزیل در یک چهارم نهایی در ضربات پنالتی مغلوب پاراگوئه شد، اتفاقی که چهار سال قبل هم رخ داده بود. در سال ۲۰۱۶ که یک تورنمنت خاص به مناسبت یکصد سالگی این رقابت‌ها در آمریکا برگزار شد، به خاطر اینکه المپیک ریو برای کشورش اولویت داشت، شرکت نکرد و برزیل حتی از مرحله گروهی بالا نیامد. در تورنمنت سال ۲۰۱۹ هم که برزیل میزبان به قهرمانی رسید، او به دلیل مصدومیت حضور نداشت.

همه اینها باعث می‌شود جام جهانی سال آینده برای دوران حرفه‌ای او کاملاً حیاتی باشد. وقتی جام جهانی ۲۰۲۶ برسد او ۳۴ ساله خواهد بود و قطعاً در دوران افت فیزیکی به سر می‌برد.

اما جام جهانی قطر در راه خواهد بود؛ دلیل عمده‌اش اینکه این تورنمنت در میانه فصل فوتبال اروپا برگزار می‌شود و این احتمال خستگی مفرط پایان یک فصل طولانی را کاهش می‌دهد. در قطر است که او باید انتظاراتی را برآورده کند که باعث شده هر مدافع به او بچسبد. در جام جهانی ۲۰۲۲ نیمار باید خودش را به آن استاندارد برساند. هیچ کدام از این تردیدها بر دوران حرفه‌ای پله سایه نینداخت و هرگز کسی به توانایی‌های او شک نکرد.

بله درست است که عده‌ای لابی کردند او در جام جهانی ۱۹۷۰ بازی نکند اما دلیل شان این بود که می‌ترسیدند دیگر نتواند در بالاترین سطح بازی کند و البته مشخص شد تحلیل شان درست نبوده. او در جام جهانی ۱۹۵۸ وقتی ۱۷ سال داشت، ثابت کرد بازیکن خاصی است و بعد از آن دیگر کسی نتوانست نادیده‌اش انگارد.

اگر او در اوایل تورنمنت ۱۹۶۲ مصدوم نشده بود، دومین جام جهانی می‌توانست اوج نبوغش را به نمایش بگذارد. ابراز همان نبوغ است که باعث شده پله هنوز بهترین گلزن تاریخ تیم ملی برزیل باشد. تیم‌های حاضر در آمریکای جنوبی این روزها بازی‌های بیشتری انجام می‌دهند. در واقع همه گلزنان اول تیم‌های بزرگ آمریکای جنوبی بازیکنان فعلی هستند: لیونل مسی، لوئیس سوارس، الکسیس سانچس، رادامل فالکائو و سالومون روندون. از دوران پله هیچ کس جز پله باقی نمانده.

اعداد می‌گویند نیمار دیر یا زود از پله سبقت می‌گیرد اما حقیقتی که نیمار خود به خوبی از آن آگاهی دارد این است که در مقایسه با پله، تازه در پله‌های پایین نردبان قرار دارد.

منبع: سان